DECLARACIÓ del COMITÈ EXECUTIU del P.S.U. de CATALUNYA

proletaris de tots els països: uniu-vos!

treball

òrgan central del

Partit Socialista Unificat de Catalunya

Núm. 351 Barcelona, 12 de setembre, 1972 Preu: 5 ptes.

FRANCO INTENTA NOVAMENT ASSASSINAR!

205 i 180 anys de presó: aquestes són les peticions del fiscal militar contra dos patriotes i antifranquistes catalans, CARLES GARCÍA SOLÉ i RAMÓN LLORCA LÓPEZ, acusats d'ésser militants del Front d'Alliberament Català, que han d'ésser jutjats en Consell de Guerra en qualsevol moment a partir del 15 de setembre. Es pretén carregar sobre ells la responsabilitat d'unes explosions produïdes a Barcelona i els seus voltants durant els últims mesos, de les quals en alguns casos la policia no havia estat capaç de descobrir els autors i que,en altres casos,eren obra de provocació de grups d'extrema dreta actuant amb la complicitat de la pròpia policia. Les declaracions sobre les quals es basa l'acusació han estat arrencades per la Brigada Político-Social mitjançant tortures brutals.

205 i 180 anys signifiquen diverses cadenes perpètues per a cadascun d'ells. Cadena perpètua i PENA DE MORT són molt a prop, i el Tribunal militar pot imposar -i EXECUTAR IMMEDIATAMENT- condemnes superiors a la petició fiscal. La vigilància de tots els demòcrates és, doncs, indispensable!

AQUEST Consell de Guerra s'anuncia gairebé simultàniament amb 3 altres judicis militars (contra 8 obrers de la BAZAN, contra l'estudiant ALFRED SERRAT i contra un grup de joves acusats de pertànyer al PCE(i)), que són previstos per les properes setmanes. Tots ells s'inscriuen en el marc d'un enduriment de la repressió que alguns ultres del règim tan significats com el general Iniesta, director general de la Guardia Civil, i el ministre Sánchez Bella han justificat darrerament amb una cratòria dement que pretén de ressuscitar els fantasmes de la guerra civil. Aquest enduriment representa una temptativa desesperada de part del franquisme per fer front a l'àmplia perspectiva de creixement del combat de les masses en els pròxims mesos, i es manifesta en fets tan significatius com la repressió contra els professionals de l'ensenyament (exigència de "certificat de bona conducta" als professors d'institut, expulsió de més de 200 professors a la universitat de Madrid i altres expulsions a Barcelona), les mesures contra els col.legis professionals que han tingut una actuació més decididament democràtica, l'agreujament de la censura i de l'accio repressiva sobre la premsa, i, molt especialment, les operacions criminals contra membres d'ETA que han dut a la mort de José Benito Múgica i de Mikel Martínez de Murguía Mendizábal el dia 2 de setembre.

AMB aquestes mesures repressives el règim intenta, també, de frenar la dispersió en els seus propis rengs i de posar-hi ordre, tot forçant el paper repressiu de l'exèrcit.

Ara bé, la força real d'aquesta política repressiva és escassa, i la seva aplicació i eficàcia depenen de la manera com se li faci front. En realitat,la degradació política de la dictadura és tan gran que la repressió es gira en contra d'ella mateixa, i és possible de donar la volta a la situació, de tal manera que el frenesí repressiu esdevingui un factor determinant, no de l'enfortiment sinó de l'afebliment de la dictadura, i un element més de divisió a les files del franquisme. Aquest serà el resultat si responem a les provocacions del règim amb un esperit ofensiu,amb el plantejament de totes les reivindicacions pendents de les masses tot lligant les a les seves exigències polítiques, a l'exigència d'AMNISTIA, de POSAR FI A LA DICTADURA FEIXISTA!

L'exèrcit mateix, com a conseqüència de la situació,no és avui un instrument repressiu dòcil, com ho prova la circular recent del fiscal togat del Consell Suprem de Justícia Militar que reclama la inhibició dels tribunals de l'exèrcit en tots els casos que no siguin estrictament militars o palesament terroristes. En el terreny de la jurisdicció militar la situació és extremadament confusa i contradictòria.

ENTRE els consells de guerra previstos en aquests moments,el de CARLES GARCÍA SOLÉ i RAMÓN LLORCA LÓPEZ adquireix un valor qualitativament superior, degut a les monstruositats de les penes fiscals. Aquest fet, i el caràcter de farsa jurídica que fa preveure tot el muntatge de la causa, EXIGEIXEN que s'alci un poderós clam de protesta de tot el poble de Catalunya.

El PSU de Catalunya estima que,degut al creixement dels moviments de masses i a la maduració de la crisi de la dictadura, les forces democràtiques estan en millors condicions que en el moment del procés de Burgos per dur a terme una lluita de masses contra aquests con

(segueix a la pàg. 2)

REPRESSIO AL FERROL:

Un Consell de Guerra en perspectiva

Vuit treballadors de la BAZAN són en greu perrill, pendents d'un Consell de Guerra i en mans de la Marina. Són els següents: Manuel AMOR DEUS, membre del jurat i president de l'Agrupació "Bazán"; José Mª RIOBO MILLAN, membre del jurat; Angel PORTO FEAL, enllaç; BASTIDA; Francisco FERNANDEZ FILGUEIRAS enllaç anteriorment destituit; José Julio MIRAZ FERNANDEZ, enllaç; José CABADOS MARTINEZ, enllaç; Ramiro ROMERO, enllaç.

Els quatre primers són a la presó naval de Caranza, incomunicats de l'exterior i aïllats entre si. Acusats de sedició per haver llençat octavetes en una fragata en construcció a l'empresa, on cridaven a la vaga.

La brutalitat d'aquesta repressió s'explica per dues raons. La primera és l'intent de destruir la combativitat d'aquest magnífic destacament d'avantguarda de la classe obrera gallega, després de les jornades de març i la vaga general de tota la població. La segona és l'esforç dels ultres per implicar l'exèrcit en la repressió antiobrera.

És significatiu que les autoritats de la Marina s'inhibissin del paper repressiu que el govern les volia fer jugar pels esdeveniments del 10 de març. Els fets atribuïts als 8 acusats són posteriors, de finals d'abril. Ha estat el govern qui ha nomenat directament el jutge instructor, el comandant FRAGUELA, cap del "Servicio de Investigación Militar" i sicari ultra del règim.

El sadisme de Fraguela és il.lustrat pel fet que va autoritzar la BPS per procedir a un interrogatori a l'interior de la presó naval mateixa, on dos -almenys- dels acusats foren objecte de tortures.

A la presó de la Coruña queden encara 8 o 10 detinguts, entre els quals AMEIROS i PILLADO, sobre el qual pesa una petició fiscal del TOP de 15 anys!

Des d'aquestes pàgines cridem la classe obrera de Catalunya, que s'ha destacat pel seu esforç de solidaritat econòmica, a elevar el seu nivell de lluita solidària amb els obrers del Ferrol, a discutir en assemblees i proposar-se formes d'acció contra el Consell de Guerra. Cridem l'exèrcit a refusar aquest enfrontament que la dictadura li vol imposar amb el poble treballador. Cridem els advocats, a tot el poble, a mobilitzar-se contra aquesta nova arbitrarietat i brutalitat del règim.

FRANCO INTENTA NOVAMENT ASSASSINAR!

(ve de la 1ª pàg.)

sells de guerra. El Partit crida la classe obrera, els estudiants, intel.lectuals i professionals, tots els demòcrates i antifranquistes, tots els qui rebutgen la bàrbara i reincident actuació del règim, a unir-se i manifestar per totes les formes al seu abast la repulsa més enèrgica contra aquests processos militars. El plantejament de tots els problemes pendents en el marc de l'exigència de l'alternativa democràtica, la plasmació d'aquesta perspectiva a Catalunya a través de la campanya PER QUÈ L'ESTATUT DE 1932, promoguda unitàriament per l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, ens aporten les bases de treball polític per tal d'impulsar una àmplia mobilitsació que lligui les mans assassines del franquisme, que imposi la llibertat per a CARLES GARCÍA SOLÉ i RAMÓN LLORCA LÓPEZ, per a tots els presos polítics, i que imposi l'AMNISTIA !

El PSU de Catalunya denuncia amb vigor l'atemptat que representa el procés dels dos suposats militants del FAC no sols contra les forces democràtiques i populars en general, sinó també contra Catalunya en particular. Amb aquest procés, el franquisme intenta de colpejar simbòlicament en les figures d'aquests dos homes l'augment i l'articulació creixents d'un poderós moviment nacional, que ha trobat la seva plasmació política més alta en l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA.

El PSU de Catalunya crida l'Església, particularment la catalana, a denunciar els consells de guerra i a exigir l'amnistia amb tots els mitjans de pressió al seu abast; apel.la al sentit de responsabilitat dels militars perquè refusin el paper de botxins del poble que el règim pretén d'imposar a l'Exèrcit.

La violència atribuïda als acusats, independentment de la valoració que mereixi com a mètode polític, no pot justificar de cap manera la repressió franquista. El règim franquista no te cap dret a erigir-se en jutge, perquè és el primer responsable de la violència i el desordre: va néixer de la violència i sobreviu per la violència, amb la qual dia a dia ens oprimeix. Alcem-nos tots, amb la màxima unitat i determinació, amb la màxima obertura i massivitat possibles, contra els crims que es preparen !

LLIBERTAT PER A CARLES GARCÍA SOLÉ I RAMÓN LLORCA LÓPEZ ! AMNISTIA !

POSEM FI A AQUEST RÈGIM D'ASSASSINS, ÚNIC RESPONSABLE DE TOTA VIOLÈNCIA A ESPANYA!

Barcelona, 7 de setembre de 1972.

noticiari

BAIX LLOBREGAT

(Publiquem una cronologia de la lluita de FENIXBRON i del moviment solidari entorn d'aquesta lluita, malgrat el retard, per la importància que va tenir).

11 de juliol. Els treballadors de FENIXBRON troben les portes de la fàbrica tancades i custodiades per la Guardia Civil. Els guardies els donen 53 targes d'acomiadament i 47 d'excedència. (El conflicte començà amb la suspensió de pagaments feta per l'empresa fa uns 9 mesos i l'apertura d'expedient de crisi.) Els obrers van a Sindicats i celebren una assemblea.

12 de juliol. Nova assemblea dels obrers a la CNS.

13 de juliol. Tercera assemblea a la CNS, que pren la resolució d'efectuar una tancada en una església com a forma de protesta pública. Entre les 19 i les 20 hores es concentren un centenar de treballadors (l'empresa en té 130) a la parròquia de St. Miquel de Cornellà. Exigeixen: LLOCS DE TREBALL PER A TOTS, I A LA COMARCA; INDEMNITZACIONS DE 2 MESOS PER ANY D'ANTIGUITAT; RETIRADA DE TOTES LES ACUSACIONS AL JURAT ACOMIADAT. Comença la recollida de diners. Delegacions de dones, obrers i veïns porten als tancats diverses mostres de solidaritat política i material.

14 de juliol. Aturs solidaris a les fàbriques següents: FERGAT (2 h.), TUPERIN (1 h.), TORNILLERIAS MATA (1/2 h.), BRAUN (1 h.), VITROIBER (1/2 h.), PIRELLI (3 torns, 1 h.), BOEHRINGER (2 h). Assemblees i actes solidaris a d'altres empreses. Manifestació d'un centenar de joves, a les 20 h., a Cornellà. A les 11 de la nit, la policia -en nombre de 2 agents per cada obrer tancat- va encerclar la parròquia i va conminar els treballadors a sortir. Aquests van sortir, amb la determinació de seguir units en el combat.

18 de juliol. Assemblea de 350 persones en una església, on la gent crida: "Visca la unitat de la classe obrera!".

19 de juliol. Per a impedir una gran assemblea obrera, la policia ocupa els locals del Sindicat.

20 de Juliol. Dia declarat "jornada de solidaritat amb FENIXBRON". Aturs a la BRAUN (Esplugues), Pirelli (Cornellà) i a la mateixa FENIXBRON. A la tarda, manifestació al centre de Cornellà. Nombroses pintades pels carrers. Manifestació de més de 150 persones a Verdum (carrer Alcúdia) en solidaritat amb FENIXBRON. A més de les empreses citades, han recollit diners SOLER AL MIRALL, LA FORSA i altres; també se n'ha recollit als barris, entre els comerciants, etc.

(Segueix a la pàg. 3)

(ve de la pàg. 2)

21 de juliol. Assemblees a la CNS amb 60 representants obrers de diverses empreses, que van protestar de la manca de garanties i de seguretat al lloc de treball, així com per la inexistència de sindicats obrers.

SABADELL

★ Atur total els dies 11 i 12 d'agost dels treballadors de l'empresa BOSSER per a exigir la reincorporació al treball d'un enllaç acomiadat.

★ Aturs parcials a l'empresa RAVENTOS durant l'última setmana d'agost per a l'augment de la remuneració de les primes i altres reivindicacions salarials.

★ L'empresa CAN CUADRAS és en situació d'expedient de crisi; els patrons anunciaren als obrers que després de vacances els serien pagats els jornals endarrerits. Però, en tornar de vacances, els obrers van trobar la fàbrica precintada i amb tota la maquinària fora. Estan indignats per la pèrdua dels salaris i dels llocs de treball, i parlen d'anar a una acció.

★ A l'empresa T.A.T. SINTÉTICOS CASTELLÓ, de 300 treballadors, aquests van començar fent vaga d'hores extra contra la recuperació de festius i per a un augment setmanal de 500 ptes. per a tothom. El 25 d'agost van fer un atur total de 2 hores (els dos torns); els aturs es van repetir els dies següents. La policia va comparèixer el dia 1 de setembre i va fer desallotjar la fàbrica: 260 obrers van quedar al carrer. Els treballadors de TAECASA (empresa Casanovas), que són uns 400, es declararen en vaga el dia 4 de setembre en solidaritat amb els de CASTELLÓ i reivindicaren també un augment setmanal de 500 ptes. per a tots. L'empresa va acomiadar-ne 7 com a represàlia. En definitiva, entre les dues empreses han quedat 70 treballadors sense carta de readmissió; els altres han reemprès el treball. Els acomiadats han portat l'assumpte a Magistratura. Ha estat iniciat un moviment de solidaritat a tota la ciutat.

RUBI

★ A la majoria d'empreses de la Construcció, els patrons no han pagat als obrers els dies de vacances que els corresponen. Diverses comissions de treballadors han protestat al Sindicat contra aquest robatori.

CERDANYOLA-RIPOLLET

★ Els treballadors d'AISCONDEL (Metall 1.200 treb.) han iniciat les deliberacions del conveni, recolzant-les en un boicot a les hores extra.

★ A VALENTINE el 2 de setembre hi hagué un atur de 45 minuts en una secció, en solidaritat amb un company acomiadat.

★ Els treballadors d'IRPE fan treball lent per peticions salarials i per la setmana de 44 hores.

★ SINTERMETAL (200 treb.) és escenari d'assemblees obreres per a lluitar per la plataforma reivindicativa; fan baix rendiment des de fa quatre mesos.

★ Les empreses del Metall de la comarca preparen una acció coordinada per tal d'aconseguir la setmana de 40 hores i altres reivindicacions econòmiques.

★ A NEW POL (300 treb.) es va celebrar una assemblea el 31 d'agost.

TERRASSA

★ Els dies 17, 18, 19, 21 i 26 d'agost s'han dut a terme, a TARRAGÓ Y FELIU (tèxtil, 70 treb.), diversos aturs parcials per millores salarials; han estat acomiadats 4 joves. Els seus companys, units, han firmat una carta en solidaritat amb ells, donant a l'empresa el termini d'una setmana per a readmetre'ls.

★ Baix rendiment a COLOFIL (tèxtil, 200 treb.) com a protesta per la disminució del preu de la prima.

★ Al Ram del Metall es celebrà el 20 d'agost una assemblea de 25 obrers de 10 empreses, on va ser ratificada la plataforma aprovada a l'"assemblea del riu".

Comarques del Vallès

GRAN CONCENTRACIO I ASSEMBLEA DE TREBALLADORS

CONVOCADA per la Permanent de la Comissió Nacional Obrera de Catalunya, va tenir lloc el 15 d'agost una concentració de treballadors, alguns acompanyats de llurs famílies, al riu Sant Feliu, que va reunir unes 1.200 persones. Hi van participar obrers del tèxtil, metall, construcció i altres indústries, principalment de Terrassa i Sabadell, i delegacions de Comissions Obreres de Mataró, Rubí, Reus, Badalona, Blanes i Sant Cugat, que acudiren en autocars, cotxes, motos i altres mitjans de locomoció.

Al matí es va realitzar l'assemblea prevista, amb l'assistència de 700 a 800 treballadors. Un obrer va presentar un informe de la Permanent de les CC.OO. entorn de la situació econòmica, social i política del país, la feblesa de la dictadura i els intents d'imposar la continuïtat del règim. Va ésser destacada la importància de les lluites de la classe obrera, dels estudiants, professionals i altres sectors de la població; fou subratllada la importància de l'Assemblea de Catalunya, del seu programa de llibertats polítiques i del seu paper unitari respecte a les forces d'oposició a la dictadura; fou indicada la necesitat de la unió de tots els treballadors en les seves respectives empreses per a lluitar contra l'explotació dels patrons i del règim franquista, la necessitat de lluitar contra la repressió i de la solidaritat amb els treballadors de la BAZAN i amb els patriotes del FAC, amenaçats en propers consells de guerra. Fou examinada la situació creada en el Ram Tèxtil, i denunciat el Pla franquista de reestructuració del ram, que pretén d'acomiadar milers de treballadors, i fou proposat un programa reivindicatiu d'acció i de lluita dels obrers d'aquesta indústria; un treballador del Metall va exposar la situació en aquesta indústria i la seva plataforma reivindicativa de lluita. Un obrer de la Construcció de Sabadell va exposar la situació i les reivindicacions dels treballadors del seu ram. Cada una de les plataformes reivindicatives va ser presentada a l'assemblea i discutida pels treballadors dels rams respectius allí presents. Els estudiants de l'Escola d'Enginyers de Terrassa i de l'Escola de Comerç de Sabadell van informar de les lluites en el curs 71-72 i van denunciar la Llei franquista d'Educació i la política repressiva del govern contra la universitat i les escoles.

A la tarda es celebraren reunions dels treballadors de cada ram separadament, on van ser sotmeses a discussió les proposicions fetes a l'assemblea conjunta del matí. Com a conclusions de les diferents deliberacions, foren aprovades pels treballadors del Tèxtil, del Metall i de la Construcció les seves plataformes reivindicatives. Al mateix temps fou acordat de popularitzar àmpliament els programes en assemblees i reunions a les fàbriques, tallers i obres, a tots els centres de treball.

DURANT la concentració fou denunciat el caràcter de la guerra imperialista dels Estats Units contra el poble de Vietnam i els assistents expressaren la seva solidaritat amb la lluita dels patriotes vietnamesos. A les reunions, hi regnava un ambient d'alegria i optimisme, de gran solidaritat obrera i d'esperit de lluita reflectit entre tots els presents.

Les reunions van ser seguides amb un gran interès pels treballadors, i es van desenrotllar enmig d'una viva discussió entorn a la defensa dels interessos materials de les masses treballadores i dels problemes que presenta als treballadors la lluita per la llibertat i el socialisme.

Les activitats d'aquesta diada constitueixen, sens dubte, un pas important per a la mobilització de les masses treballadores de Catalunya i són la base de partida per a preparar les lluites -i de les quals veiem aparèixer els primers brots- que s'anuncien per aquesta tardor i aquest hivern contra la política d'opressió a la qual són sotmesos els obrers per part del govern opus-franquista.

REPRESSIÓ BRUTAL A L'ENSENYAMENT

En els medis de l'ensenyament hi ha una alarma justificada: durant aquest estiu el govern ha establert un arsenal d'instruments repressius contra alumnes i professors.

Aquest viratge repressiu, cal vincular-lo a la caiguda de l'equip tecnocràtic del Ministeri d'Educació i a l'ascens del nou equip ultra, disposat a dur a la pràctica la política de "caça de bruixes" anunciada per Carrero Blanco en el seu discurs del 7 de març i ratificada el 14 de març per Villar davant les Corts. Carrero Blanco, d'altra banda, ha instal.lat un centre "contra la subversió", dirigit pel coronel Sanmartín i dependent de la Presidència del Govern, encarregat de la depuració sistemàtica del cos de funcionaris; aquest organisme ha començat les seves tasques amb els funcionaris de l'ensenyament.

A continuació fem una breu referència a l'arsenal "legal" del qual el règim s'ha dotat.

CERTIFICATS DE BONA CONDUCTA

Segons el "Boletín Oficial del Estado" del 26-6-72 (art. 4, p.3) serà necessari un certificat de bona conducta, expedit pel governador civil, per a exercir la docència en centres estatals. Ja hi ha algunes notícies dels efectes d'aquesta mesura, sobre tot als Instituts, on hi hagueren vagues reivindicatives en el curs anterior i on la dictadura volia procedir a una "neteja". Es compten per dezenes els no numeraris d'Institut que han estat expulsats a Canàries, Astúries, Galícia, València, Madrid i Catalunya. Els Col.legis de Llicenciats de València i de Catalunya-Balears, així com les Associacions de Catedràtics i d'Agregats d'Institut de València, han protestat contra la mesura, elevant recurs contra la resolució del Ministeri d'Educació; els recursos destaquen el caràcter antijurídic de la mesura, que viola, entre d'altres, la Llei General d'Educació i la Llei de Funcionaris Civils.

En la pràctica, el certificat de bona conducta és també necessari als centres privats en general per a poder exercir com a titulars.

Aquesta mesura es completa amb una altra: "La Inspecció podrà expedir (..) certificats acreditatius de l'interès i competència en l'educació (..) que podran ser avaluats com un mèrit" (de cara a oposicions, traslats, etc.) (B.O.E. del 26-8-72). Així, l'administració s'atribueix la possibilitat d'adjudicar no solament càstigs, sinó també premis als professors dòcils i col.laboracionistes, que ajudin a reprimir i delatin els seus col.legues o alumnes. Es clarament un intent de suborn.

INTENSIFICACIO DE L'AUTORITARISME

L'amenaça de Carrero Blanco contra la Universitat s'ha materialitzat en els decrets antiuniversitaris de juliol.

El decret del 26 de juliol (B.O.E. 28-7-72) suspèn per un any l'estatut provisional de les universitats Complutense i Autònoma de Madrid. Intenta de convertir els professors en còmplices de la repressió. Estableix la pèrdua total d'atribucions dels claustres i el nomenament per dalt de totes les autoritats. Dóna als rectors i degans facultat per expulsar estudiants a l'acte. Estableix un Consell de Disciplina designat pel rector, que actuarà amb procediment verbal i sumari; les acusacions, facilitades per qualsevol autoritat acadèmica, tindran presumpció de veritat: serà l'acusat qui haurà de provar la seva "innocència". La resolució, que seguirà un procediment molt ràpid, serà executòria i inapel.lable.

L'altre decret (21-7-72), aplicable a tota Espanya, autoritzarà el Govern a nomenar els rectors prescindint del tràmit de consulta prèvia als claustres.

Als Instituts també són reforçats els poders dels directors.

LA REPRESSIÓ JA HA COMENÇAT

A Madrid ja han estat expulsats de la Universitat més de 200 professors pel procediment de no aprovar-ne el nomenament. A Barcelona se'n coneixen també alguns casos a l'Autònoma, per ara.

La Inspecció, d'altra banda, ha reclamat als directors d'Institut que estableixin "llistes negres" de professors i estudiants. Sabem que en alguns instituts de Catalunya els directors s'han prestat al joc, i que alguns estudiants han vist refusat el seu ingrés al COU.

La confusió és gran, d'altra banda. Mentre es reforça el poder de directors i rectors, se'ls retira la seva atribució de nomenar interins. El règim es mou entre la necessitat de reprimir i la desconfiança envers els cridats a ser els agents directes d'aquesta repressió. La crisi de l'estructura político-administrativa de l'ensenyament és total.

Ara esclaten totes les insuficiències del sistema educatiu, totes les promeses demagògiques de la nova Llei. Les hipòcrites declaracions liberalitzants de Villar s'esvaeixen davant l'essència feixista del règim. Aquesta és la millor prova del fracàs de la Llei d'Educació i de la feblesa política del règim.

La vergonyosa estampa de l'ocupació policiaca de la Universitat espanyola.

Els ensenyants no es resignaran davant aquesta AGRESSIÓ MONSTRUOSA de la qual són objecte, i que no fa sinó agreugar la situació ja catastròfica del sistema educatiu. Els estudiants sabran també reaccionar, com ho han demostrat d'altres vegades. Totes les forces democràtiques, tothom, sense excepció, ha de sentir-se concernit per aquesta política i actuar per tal de fer-la naufragar.

LA DEFENSA DE L'ENSENYAMENT CONTRA LA REPRESSIÓ ES UNA BATALLA INAJORNABLE DE TOTHOM !

VIATGE a la U.R.S.S.

Una delegació del Partit Comunista d'Espanya ha realitzat un viatge d'estudis a través de la U.R.S.S., per invitació del Comitè Central del Partit Comunista de la Unió Soviètica. Formaven part de la delegació els camarades Javier Ramírez, Jesús Izcaray, Federico Melchor, Carlos González i Pere Bosch, aquest darrer en representació de la redacció de TREBALL.

★ El viatge -ens diu Pere Bosch- ens ha permès de comprovar l'impressionant desenvolupament de la ciència i la tècnica soviètiques i les conquestes assolides per la URSS en el terreny social. Acompanyats per un delegat del Comitè Central del P.C.U.S., hem visitat grans empreses industrials i agrícoles, centrals elèctriques, instal.lacions culturals i assistencials, campaments d'estiu per a joves, etc. A tot arreu hem constatat els èxits del poble soviètic i del P.C.U.S. en el desenrotllament de l'economia socialista, en la satisfacció de les necessitats fonamentals de les masses. L'educació, gratuita a tots els nivells, l' assistència sanitària i, en general, les condicions de treball i de vida de la població constitueixen un exemple concloent de la força del socialisme, de tot allò que poden fer els pobles que s'alliberen de l'explotació capitalista. I tot això és encara més important si tenim en compte que la Revolució Socialista d'Octubre es produí dins un país endarrerit que, a més, va sofrir les greus conseqüències de la invasió nazi durant la segona Guerra Mundial. A Sibèria, per exemple, on vam estar sis dies, el desenvolupament assolit en tots els ordres és gegantí, bé que, en general, podem dir el mateix de les regions de Moscou, Leningrad i Volvograd, les altres tres etapes del nostre viatge.

- ¿ AIXÒ VOL DIR QUE A LA U.R.S.S. TOTS ELS PROBLEMES SÓN RESOLTS ?

★ Evidentment, no. La URSS ha resolt o està resolent problemes essencials de les masses populars, però la participació mateixa de les masses a la gestió econòmica i a les decisions polítiques és insuficient. Es tracta del problema del desenvolupament de la democràcia socialista. Les institucions estatals i socials, que s'haurien d'expressar com a components autònoms dins el marc del sistema socialista i gaudir així d'una iniciativa i d'una responsabilitat més grans, apareixen excessivament vinculades a l' activitat del Partit. D'altra banda, i per citar únicament alguns problemes -l' anàlisi dels quals supera, evidentment, el marc d'una entrevista- podríem al.ludir a l'insuficient esforç creador, d'investigació, davant d'algunes qüestions teòriques. És clar que, aquests problemes, els ha de resoldre el poble i el Partit Comunista de la U.R.S.S. -i jo estic segur que tard o d'hora els resoldrà- però són problemes que, per als comunistes dels pobles d' Espanya, lliurats a la conquesta de la llibertat per a construir el Socialisme d'acord amb les condicions específiques del nostre país, tenen una gran importància.

- DURANT EL VOSTRE VIATGE ¿HEU TINGUT ENTREVISTES AMB ELS DIRIGENTS DEL PARTIT COMUNISTA ?

★ Dins el nivell que les característiques de la nostra delegació permetia, sí, naturalment. Ens hem entrevistat amb els dirigents del Partit de totes les ciutats que hem visitat i amb responsables del Partit i del Konsomol de fàbriques, granges i institucions. També amb els responsables dels Sindicats soviètics, amb periodistes, amb membres del presídium de la Ciutat dels Acadèmics, a Sibèria, i amb obrers d'alguna fàbrica. Per cert que, en els nostres contactes amb obrers soviètics, hem observat en la pràctica experiències tan interesants com la de l'emulació socialista en el treball. A la fàbrica de construccions mecàniques "LENIN", de Leningrad, per exemple, vam poder parlar amb els membres d'una brigada comunista que havia llençat la iniciativa "Fer en quatre dies la feina de cinc". Posteriorment, aquesta iniciativa ha estat adoptada, a proposta del Partit, dins tota la regió de Leningrad, amb resultats satisfactoris. Tornant a la vostra pregunta, puc afirmar que totes les entrevistes han estat molt cordials. A tot arreu hem estat rebuts amb comprensió i respecte. Els nostres camarades soviètics ens han explicat les característiques del seu treball a totes les esferes de la vida social i s' han interessat per la lluita dels treballadors i dels pobles d'Espanya contra la dictadura franquista. L'intercanvi d'informacions i d'experiències ha estat de gran utilitat per a nosaltres.

- ¿QUÈ HA SUPOSAT EL VIATGE DES DEL PUNT DE VISTA DE LES RELACIONS ENTRE EL NOSTRE PARTIT I EL P.C.U.S. ?

★ Bé, no hi ha dubte que la invitació del Comitè Central del PCUS i el desenrotllament del viatge responen a la voluntat dels camarades soviètics de fer més estretes les relacions entre els nostres partits. És important de constatar, en aquest sentit, les manifestacions de solidaritat internacionalista dels comunistes i els treballadors de la URSS amb els treballadors i els pobles d'Espanya; el seu reconeixement envers el paper del Partit Comunista d'Espanya i del nostre P.S.U.C. Com podeu comprendre, aquesta ha estat una de les nostres satisfaccions més grans. Per part nostra, hem afirmat que qualsevol divergència que pogués haver entre nosaltres no serà mai cap obstacle per a la nostra militància activa al costat de la Unió Soviètica, dels Països Socialistes, de totes les forces antiimperialistes. Crec, doncs, per a respondre la vostra pregunta, que el viatge ha estat un pas indubtable vers la nova unitat que requereix el nostre moviment, una unitat basada en la lluita comuna contra l'imperialisme i recolzada en el respecte recíproc i en la independència plena de cada partit en l'aplicació del marxisme-leninisme a les condicions concretes del propi país.

CAL AJUDAR EL VIETNAM !

(ve de la pàg. 6)

deigs contra Vietnam del Nord són un repte a la consciència de tota la humanitat.

Cal confiar que la joventut i el poble nord-americans, que reaccionen més resoluduament cada dia, sabran imposar a Nixon i a la seva camarilla l'autèntica pau, l'única que podrà retornar els presoners de guerra a llurs famílies, l'única que pot salvaguardar el veritable honor dels Estats Units. Però al mateix temps que expressem aquesta confiança, cal també fer tot el que ens és possible per a ajudar el poble vietnamès i els altres pobles de l'Indo-Xina a expulsar de llur terres els imperialistes ianquis.

A finals de juliol es van reunir a París els Partits Comunistes de 27 països de l'Europa Socialista i de l'anomenada Occidental. El nostre Partit també hi va participar. L'acord unànim va ésser d'estimular per tots els mitjans la solidaritat amb el poble del Vietnam.

L'heroisme i l'immens sacrifici d' aquest poble per a fer front a l' imperialisme en una lluita decisiva històricament, mereix i necessita la col.laboració de tots els pobles.

Els militants i les organitzacions del Partit sabran dedicar una atenció especial a aquesta tasca, tan profundament sentida. Ultra l'ajut polític que tota activitat inclou, caldria plantejar-se amb àmplia mirada la concreció de la solidaritat de la classe obrera i del poble catalans en una important aportació econòmica, col.lectada arreu de Catalunya.

La tasca a realitzar en aquest sentit hauria d'orientar-se des del començament com a tasca a discutir, preparar i realitzar d'una manera unitària i àmpliament popular

APORTEM LA NOSTRA SOLIDARITAT AL POBLE DEL VIETNAM !

LA PROPAGANDA DEL PARTIT

SABADELL

BONS EXEMPLES DE FINANCIACIÓ

El Comitè Local de Sabadell ha examinat, darrerament, la tasca d'avançar en el finançament de la propaganda del Partit i ha debatut les experiències d'aquesta activitat.

S'ha constatat un major interès i certs progressos quant a la necessitat d'acomplir el deure de tot militant comunista de pagar la propaganda del Partit. Aquests progressos ens serveixen de gran estímul, i considerem que és possible donar molts més passos endavant en aquesta direcció.

Les experiències de recollida de diners entre les masses són molt positives: nombrosos camarades han interessat els seus companys de treball i amics, a les empreses, obres, barriades i centres culturals, i han aconseguit de recollir quantitats apreciables de diners per a sostenir la propaganda del Partit. Un exemple magnífic és el dels camarades de l'empresa de la construcció "EX" que han recollit 13.750 ptes.

També ha estat molt profitosa la iniciativa de fer dues excursions, a les quals han participat 600 persones. En aquestes excursions, s'hi va fer un treball polític a base de xerrades, i s'hi van recollir 7.000 ptes. També s'han recaptat diners amb la venda d'exemplars del "MANIFIESTO COMUNISTA", de Marx i Engels, editat pel Comitè Local.

Els comunistes de Sabadell realitzem aquesta tasca d'ajut econòmic a la nostra premsa independentment de les aportacions dels camarades i simpatitzants, que són lliurades regularment al Comitè Central per tal de finançar l'activitat general del Partit.

CORRESPONSAL

SANT ANDREU

CAMPANYA DE PROPAGANDA

(Reproduim un fragment d'un article de LA HUELGA, òrgan del Comitè de Snt. Andreu-Bon Pastor, d'agost de 1972):

"L'esforç realitzat per al millorament de la difusió de la nostra propaganda comença a traduir-se en resultats concrets (...)

"Prenguem l'exemple més significatiu, el de l'organització d'una fàbrica X.

"Quan van comprendre (i això es fonamental!) la importància política de la campanya, els camarades van fer la relació de tots aquells treballadors que en un o altre moment havien rebut, i en alguns casos distribuit, els nostres periòdics. Un cop feta aquesta llista, es van entrevistar amb cadascún d'aquests simpatitzants per a plantejar-los els nostres objectius i proposar-los que ens ajudessin en la difusió dels nostres materials. El resultat ha estat el que podiem esperar, magnífic ! La simpatia dels treballadors envers el nostre Partit i la nostra política es tradueix en actes si sabem indicar-los de quina manera ens poden ajudar.

"De vegades som nosaltres els qui involuntàriament frenem la nostra acció per falta de confiança en l'esperit de lluita dels treballadors."

CAL AJUDAR EL VIETNAM !

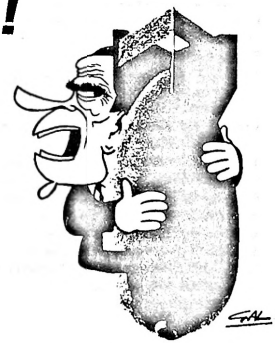

Li Van Sun, delegat del Govern Provisional Revolucionari de Vietnam del Sud a la Conferència de París, ha fet una declaració el 22 d'agost. Amb poques paraules ha denunciat les especulacions de Nixon amb les anades i vingudes de Kissinger.

"Mentre fa semblant de voler la pau -ha dit Li Van Sun-, en realitat, fa la guerra més intensament que mai. Si veritablement hi hagués bona voluntat, Nixon podria fer tres coses que facilitarien la solució: fixar una data concreta per a la retirada de totes les forces militars nord-americanes, no sostenir a Van Thieu i deixar de bombardejar Vietnam del Nord".

Li Van Sun ha posat el dit a la plaga. Nixon s'ha vist obligat a desemmascarar-se. Tres dies més tard, a la Convenció Republicana de Miami, deia: "Tres coses no farem mai: abandonar els nostres presoners de guerra, admetre la imposició d'un govern comunista i embrutar l'honor dels Estats Units". En realitat, Nixon declara que no pensa retirar-se del Vietnam i que no hi admet més govern que el de Van Thieu. Però ho diu cínicament, amb unes altres paraules, apel.lant a un fals "sentimentalisme" envers els presoners i al patriotisme de l'"honor" del país. I encara amb més cinisme es permet d'afirmar més endavant: "Tenim una oportunitat única d'ésser els arquitectes de la pau mundial."

Però també el 7 d'abril de 1971, va dir Nixon una cosa semblant: "Aquesta nit us puc assegurar amb confiança que el compromís nord-americà en aquesta guerra està a punt d'arribar al final". Nixon parla de pau cada vegada que té dificultats, per tal de confondre i enganyar el seu poble i l'opinió mundial i, mentrestant, com ha dit Li Van Sun, prepara noves escalades, fa la guerra més intensament i criminalment que mai.

Entre moltes altres personalitats mundials, l'actriu nord-americana Jane Fonda, el President d'"Amnistia Internacional" i el Secretari General de l'ONU, han denunciat fa poc que els dics de Vietnam del Nord són bombardejats intencionadament i que els bombardeigs es realitzen sense cap previsió, amb l'intent salvatge de matar i destruir, d'arrasar-ho tot. Els criminals bombar-

(segueix a la pàg. 5)